

UREDBA (EU) 2018/1672 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 23. oktobra 2018****o kontroli gotovine, ki se vnaša v Unijo ali iznaša iz nje, in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1889/2005**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti členov 33 in 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Spodbujanje usklajenega, trajnostnega in vključujočega razvoja notranjega trga kot območja, na katerem lahko blago, osebe, storitve in kapital prosto in varno krožijo, je ena od prednostnih nalog Unije.
- (2) Ponovna vključitev sredstev nedovoljenega izvora v gospodarstvo ter preusmeritev denarja za financiranje nedovoljenih dejavnosti povzročata izkrivljanja in nepravilni, konkurenčno slabši položaj za državljane in podjetja, ki spoštujejo zakone, zato ogrožata delovanje notranjega trga. Poleg tega te prakse omogočajo kriminalne in teroristične dejavnosti, ki ogrožajo varnost državljanov Unije. Zato je Unija sprejela ukrepe za svojo zaščito.
- (3) Eden glavnih stebrov ukrepanja s strani Unije je bila Direktiva Sveta 91/308/EGS ⁽³⁾, ki je določala vrsto ukrepov in obveznosti za finančne institucije, pravne osebe in določene poklice, med drugim v zvezi z določbami o preglednosti, vodenju evidenc in poznavanju stranke, ter je določila obveznost poročanja o sumljivih transakcijah nacionalnim finančnim obveščevalnim enotam (FIU). FIU so bile vzpostavljene kot središča za oceno teh transakcij, sodelovanje s FIU iz drugih držav in, če je to potrebno, vzpostavitev stika s pravosodnimi organi. Direktiva 91/308/EGS je bila pozneje spremenjena in nadomeščena z drugimi ukrepi. Določbe o preprečevanju pranja denarja so trenutno opredeljene v Direktivi (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾.
- (4) Glede na tveganje, da bi uporaba Direktive 91/308/EGS lahko povzročila porast prenosov gotovine za nedovoljene namene, kar bi lahko ogrožalo finančni sistem in notranji trg, je bila navedena direktiva dopolnjena z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1889/2005 ⁽⁵⁾. Namen navedene uredbe je preprečevanje in odkrivanje pranja denarja in financiranja terorizma z določitvijo sistema kontrole fizičnih oseb, ki vstopajo v Unijo ali izstopajo iz nje in imajo pri sebi gotovino ali prenosljive instrumente, ki se glasijo na prinosnika, v vrednosti 10 000 EUR ali več ali protivrednosti navedenega zneska v drugih valutah. Izraz „vstopati v Unijo ali izstopati iz nje“ oziroma „vnašati v Unijo ali iznašati iz nje“ bi moral biti opredeljen glede na ozemlje Unije, kot je določeno v členu 355 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), da bi bilo področje uporabe te uredbe čim širše ter da nobena območja ne bi bila izvzeta iz njene uporabe in ne bi bilo možnosti za izogibanje veljavni kontroli.
- (5) Z Uredbo (ES) št. 1889/2005 so se znotraj Skupnosti začeli izvajati mednarodni standardi na področju boja proti pranju denarja in financiranju terorizma, ki jih je razvila Projektna skupina za finančno ukrepanje (FATF).

⁽¹⁾ UL C 246, 28.7.2017, str. 22.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 12. septembra 2018 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 9. oktobra 2018.

⁽³⁾ Direktiva Sveta 91/308/EGS z dne 10. junija 1991 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja (UL L 166, 28.6.1991, str. 77).

⁽⁴⁾ Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

⁽⁵⁾ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1889/2005 z dne 26. oktobra 2005 o kontroli gotovine ob vstopu v Skupnost ali izstopu iz nje (UL L 309, 25.11.2005, str. 9).

- (6) FATF, ki je bil ustanovljen na vrhu skupine G7 v Parizu leta 1989, je medvladni organ, ki določa standarde in spodbuja učinkovito izvajanje pravnih, regulativnih in operativnih ukrepov za boj proti pranju denarja, financiranju terorizma in drugim povezanim grožnjam za integriteto mednarodnega finančnega sistema. Številne države članice so članice FATF ali pa jih v njej zastopajo regionalni organi. Unijo v FATF zastopa Komisija, pri čemer se je Unija zavezala k učinkovitemu izvajanju priporočil FATF. Priporočilo FATF 32 o prevoznikih gotovine določa, da bi morali biti vzpostavljeni ukrepi glede ustrezne kontrole čezmejnih prenosov gotovine.
- (7) Direktiva (EU) 2015/849 opredeljuje in opisuje več kaznivih dejanj, pri katerih so sredstva, pridobljena z njimi, morda lahko predmet pranja denarja ali uporabljena za financiranje terorizma. Sredstva, pridobljena z navedenimi kaznivimi dejanji, se pogosto prenesejo prek zunanjih meja Unije za namene pranja denarja ali financiranja terorizma. Ta uredba bi morala to upoštevati ter določiti sistem pravil, ki bi poleg prispevanja k preprečevanju samega pranja denarja, zlasti predhodnih kaznivih dejanj, kot so davčna kazniva dejanja, kakor so opredeljena v nacionalnem pravu, in financiranja terorizma olajšala preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj, opredeljenih v Direktivi (EU) 2015/849.
- (8) Dosežen je bil napredek v zvezi z vpogledom v mehanizme, ki se uporabljajo za prenos nedovoljeno pridobljenih sredstev prek meja. Posledično so bila posodobljena priporočila FATF, z Direktivo (EU) 2015/849 so bile uvedene spremembe pravnega okvira Unije in razvite nove najboljše prakse. V luči tega razvoja in na podlagi ocene obstoječe zakonodaje Unije bi bilo treba spremeniti Uredbo (ES) št. 1889/2005. Vendar pa bi bilo glede na obsežnost potrebnih sprememb treba Uredbo (ES) št. 1889/2005 razveljaviti in nadomestiti z novo.
- (9) Ta uredba ne posega v možnost držav članic, da v skladu s svojim nacionalnim pravom uvedejo dodatno nacionalno kontrolo prenosov gotovine znotraj Unije, pod pogojem, da je ta kontrola v skladu s temeljnimi svoboščinami Unije, zlasti s členoma 63 in 65 PDEU.
- (10) Sklop predpisov na ravni Unije, ki bi omogočal primerljivo kontrolo gotovine znotraj Unije, bi zelo olajšal prizadevanja za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma.
- (11) Ta uredba ne zadeva ukrepov Unije ali držav članic iz člena 66 PDEU, ki omejujejo pretok kapitala, ki povzročata ali grozi, da bo povzročil resne težave pri delovanju ekonomske in monetarne unije, ali iz členov 143 in 144 PDEU kot posledica nenadne plačilnobilančne krize.
- (12) Za namene te uredbe bi morali biti carinski organi še naprej pristojni organi glede na njihovo navzočnost na zunanjih mejah Unije, njihovo strokovno znanje v zvezi z izvajanjem kontrole potnikov in tovara ob prestopanju zunanjih meja ter njihove izkušnje, pridobljene pri uporabi Uredbe (ES) št. 1889/2005. Obenem bi morale države članice še naprej imeti možnost, da kot pristojne organe določijo tudi druge nacionalne organe, navzoče na zunanjih mejah. Države članice bi morale še naprej zagotavljati ustrezno usposabljanje za osebje carinskih organov in drugih nacionalnih organov za izvajanje te kontrole, vključno z usposabljanjem o pranju denarja v gotovini.
- (13) Eden ključnih pojmov v tej uredbi je „gotovina“, ki bi morala biti opredeljena tako, da zajema štiri kategorije: valuto, prenosljive instrumente, ki se glasijo na prinosnika, blago, ki se uporablja kot visoko likviden hranilec vrednosti, in nekatere vrste predplačniških kartic. Zaradi svojih značilnosti je mogoče, da se bodo nekateri prenosljivi instrumenti, ki se glasijo na prinosnika, blago, ki se uporablja kot visoko likviden hranilec vrednosti, ter predplačniške kartice, ki niso povezane z bančnim računom in na katerih se lahko shrani denarni znesek, ki ga je težko odkriti, uporabljali namesto valute kot anonimno sredstvo za prenos vrednosti prek zunanjih meja, in sicer na način, ki ni sledljiv z običajnim sistemom nadzora s strani javnih organov. Ta uredba bi zato morala določati bistvene elemente opredelitve „gotovine“, hkrati pa Komisiji omogočati, da spreminja nebstvene elemente te uredbe v odgovor na poskuse storilcev kaznivih dejanj in oseb, ki jim pomagajo, izogibanja ukrepu, ki se uporablja za kontrolo samo ene vrste visoko likvidnih hranilcev vrednosti, tako da prek zunanjih meja prenašajo drugo vrsto teh hranilcev vrednosti. Če se odkrijejo dokazi za znatno število primerov takega ravnanja, je bistveno, da se hitro sprejmejo ukrepi za njegovo preprečevanje. Kljub visoki stopnji tveganja, ki ga predstavljajo virtualne valute, kot je razvidno iz poročila Komisije z dne 26. junija 2017 o oceni tveganja pranja denarja in financiranja terorizma, ki vpliva na notranji trg in je povezano s čezmejnimi dejavnostmi, carinski organi nimajo pristojnosti za njihovo spremljanje.

- (14) Prenosljivi instrumenti, ki se glasijo na prinosnika, fizičnemu imetniku omogočajo, da zahteva plačilo določenega finančnega zneska brez evidentiranja ali navedbe imena. Lahko se uporabljajo za preprost prenos znatnih vrednosti in so izrazito podobni valuti z vidika likvidnosti, anonimnosti in nevarnosti zlorab.
- (15) Blago, ki se uporablja kot visoko likviden hranilec vrednosti, ima visoko razmerje med vrednostjo in količino, za katero obstaja preprosto dostopen mednarodni trgovni trg, na katerem se lahko to blago pretvori v valuto ob le skromnih transakcijskih stroških. Tako blago je običajno standardizirane oblike, kar omogoča hitro preverjanje njegove vrednosti.
- (16) Predplačniške kartice so neimenske kartice, na katerih je shranjena denarna vrednost ali sredstva oziroma ki omogočajo dostop do take vrednosti ali sredstev, ki se lahko uporabijo za plačilne transakcije, nakup blaga ali storitev ali izplačilo valute. Te kartice niso povezane z bančnim računom. Predplačniške kartice zajemajo anonimne predplačniške kartice iz Direktive (EU) 2015/849. Te kartice se široko uporabljajo za različne legitimne namene, nekateri od teh instrumentov pa so tudi v jasnem družbenem interesu. Take predplačniške kartice so preprosto prenosljive in se lahko uporabljajo za prenos znatne vrednosti prek zunanjih meja. Zato je treba predplačniške kartice vključiti v opredelitev gotovine, zlasti če jih je mogoče kupiti brez postopkov skrbnega preverjanja strank. Ob upoštevanju razpoložljive tehnologije bo to omogočilo razširitev kontrole na nekatere vrste predplačniških kartic, če bodo dokazi to upravičevali, pod pogojem, da je takšna kontrola razširjena ob upoštevanju sorazmernosti in možnosti izvrševanja v praksi.
- (17) Za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma bi bilo treba za fizične osebe uvesti obveznost prijave gotovine ob vstopu v Unijo ali izstopu iz nje. Da se ne bi neupravičeno omejeval prosti pretok ali preobremenilo državljanov in organov z upravnimi formalnostmi, bi morala biti obveznost omejena na mejno vrednost 10 000 EUR. Obveznost bi morala veljati za prenašalce, ki imajo te zneske pri sebi, v svoji prtljagi ali v prevoznem sredstvu, v katerem prestopajo zunanje meje. Od teh prenašalcev bi bilo treba zahtevati, da dajo gotovino na razpolago pristojnim organom za namene kontrole in jim jo po potrebi predložijo. Opredelitev „prenašalca“ bi bilo treba razumeti tako, da se izključijo prevozniki, ki poklicno opravljajo prevoz blaga ali ljudi.
- (18) Kar zadeva prenose gotovine brez spremstva, na primer gotovine, ki se vnaša v Unijo ali iznaša iz nje v poštinih pošilkah, prevoznih pošilkah, prtljagi brez spremstva ali tovoru v zabojnikih, bi morali imeti pristojni organi pooblastila, da od pošiljatelja ali prejemnika ali njunega zastopnika zahtevajo, da poda prijavo o razkritju, sistematično ali od primera do primera, v skladu z nacionalnimi postopki. Tako razkritje bi moralo zajemati več elementov, ki niso zajeti v običajni dokumentaciji, ki se predloži carini, kot so odpreme listine in carinske deklaracije. Takšni elementi so poreklo, namembni kraj, gospodarski izvor in nameravana uporaba gotovine. Za obveznost razkritja gotovine brez spremstva bi morala veljati enaka mejna vrednost, kot se uporablja za gotovino, ki jo imajo pri sebi prenašalci.
- (19) Za doseganje ciljev te uredbe bi bilo treba evidentirati številne standardizirane podatkovne elemente v zvezi s prenosom gotovine, kot so osebni podatki prijavitelja, lastnika ali prejemnika ter gospodarski izvor in nameravana uporaba gotovine. Zlasti je potrebno, da prijavitelj, lastnik oziroma prejemnik zagotovijo osebne podatke, kot so navedeni v identifikacijskem dokumentu, da bi se čim bolj zmanjšalo tveganje napak v zvezi z njihovo identiteto in zamude zaradi morebitnega poznejšega preverjanja.
- (20) Kar zadeva obveznost prijave gotovine s spremstvom in obveznost razkritja gotovine brez spremstva, bi bilo treba pristojnim organom podeliti pooblastila za izvajanje vse potrebne kontrole oseb, njihove prtljage, prevoznih sredstev, v katerih prestopajo zunanje meje, in vseh pošilk ali zabojnikov brez spremstva, ki se prenašajo prek navedene meje in bi lahko vsebovale gotovino, ali prevoznega sredstva, ki jih prevaža. V primeru neizpolnjevanja teh obveznosti bi morali pristojni organi sestaviti prijavo po uradni dolžnosti zaradi poznejšega posredovanja ustreznih podatkov drugim organom.
- (21) Da bi zagotovili, da pristojni organi enotno izvajajo kontrolo, bi morala ta temeljiti predvsem na analizi tveganja, z namenom prepoznavanja in ocene tveganj ter oblikovanja potrebnih protiukrepov.

- (22) Vzpostavitev skupnega okvira za obvladovanje tveganja pristojnim organom ne bi smela preprečiti izvajanja naključnih pregledov ali spontane kontrole, kadar menijo, da so potrebni.
- (23) Če pristojni organi odkrijejo znesek gotovine, nižji od mejne vrednosti, vendar obstajajo znaki, da je gotovina morda povezana s kriminalno dejavnostjo iz te uredbe, bi morali imeti možnost, da v primeru gotovine s spremstvom evidentirajo podatke o prenašalcu, lastniku in, če so na voljo, nameravanem prejemniku gotovine, vključno s polnim imenom, kontaktnimi podatki, podrobnostmi o naravi in znesku ali vrednosti gotovine, njenem ekonomskem izvoru in nameravani uporabi.
- (24) Pristojni organi bi morali imeti možnost, da v primeru gotovine brez spremstva evidentirajo podatke o prijavitelju, lastniku in pošiljatelju ter prejemniku ali nameravanem prejemniku gotovine, vključno s polnim imenom, kontaktnimi podatki, podrobnostmi o naravi in znesku ali vrednosti gotovine, njenem ekonomskem izvoru in nameravani uporabi.
- (25) Te podatke bi bilo treba posredovati FIU zadevne države članice, ki bi morala zagotoviti, da FIU na lastno pobudo ali na zahtevo posreduje relevantne podatke FIU drugih držav članic. Te enote so vzpostavljene kot središča v boju proti pranju denarja in financiranju terorizma, ki prejemajo in obdelujejo podatke iz različnih virov, kot so finančne institucije, ter te podatke analizirajo, da bi ugotovile, ali obstajajo razlogi za nadaljnjo preiskavo, ki morda niso očitni pristojnim organom, ki zbirajo prijave in izvajajo kontrolo na podlagi te uredbe. Za zagotovitev učinkovitega pretoka podatkov bi morale biti vse FIU povezane s carinskim informacijskim sistemom (CIS), vzpostavljenim z Uredbo Sveta (ES) št. 515/97 ⁽¹⁾, podatki, ki jih pridobijo ali si jih izmenjajo pristojni organi in FIU, pa bi morali biti združljivi in primerljivi.
- (26) Ob priznavanju pomembnosti učinkovite izmenjave podatkov med pristojnimi organi, vključno s FIU znotraj pravnega okvira, ki zajema te subjekte, za uspešno nadaljnje spremljanje te uredbe in potrebe po okrepitevi sodelovanja med FIU v Uniji bi morala Komisija do 1. junija 2019 oceniti možnost vzpostavitve skupnega mehanizma za boj proti pranju denarja in financiranju terorizma.
- (27) Odkritja zneskov gotovine, ki so nižji od mejne vrednosti, v primerih, ko obstajajo znaki kriminalne dejavnosti, so v tem okviru izjemno pomembna. Zato bi bilo treba omogočiti tudi izmenjavo podatkov o zneskih, nižjih od mejne vrednosti, s pristojnimi organi v drugih državah članicah, če obstajajo znaki kriminalne dejavnosti.
- (28) Glede na to, da prenos gotovine, ki je predmet kontrole v skladu s to uredbo, poteka prek zunanjih meja, in glede na težavnost ukrepanja po tem, ko gotovina zapusti kraj vstopa ali izstopa, ter zaradi tveganja, povezanega z nedovoljeno uporabo že majhnih zneskov, bi moralo biti pristojnim organom omogočeno, da gotovino v nekaterih okoliščinah zasežejo, ob upoštevanju zavor in ravnovesij: prvič, kadar obveznost prijave ali razkritja gotovine ni bila izpolnjena, in, drugič, kadar obstajajo znaki kriminalne dejavnosti, ne glede na znesek gotovine oziroma na to, ali je gotovina s spremstvom ali brez spremstva. Glede na naravo takega zasega ter učinek, ki bi ga lahko imela na svobodo gibanja in lastninsko pravico, bi moralo biti obdobje zasega omejeno na najkrajši možni čas, ki ga potrebujejo drugi pristojni organi, da odločijo, ali obstajajo razlogi za nadaljnje ukrepanje, kot so preiskave ali zaseg gotovine na podlagi drugih pravnih instrumentov. Odločbi o zasegu gotovine na podlagi te uredbe bi morala biti priložena obrazložitev, v kateri bi morali biti ustrezno opisani posebni dejavniki, ki so privedli do ukrepa. Moralo bi biti mogoče, da se podaljša obdobje zasega gotovine v posebnih in ustrezno ocenjenih primerih, na primer, ko se pristojni organi srečajo s težavami pri pridobivanju podatkov o morebitni kriminalni dejavnosti, med drugim, ko je potrebna komunikacija s tretjo državo, ko morajo biti dokumenti prevedeni ali kadar je težko ugotoviti identiteto in kontaktirati pošiljatelja ali prejemnika v primeru gotovine brez spremstva. Če se ob izteku obdobja zasega ne sprejme odločitev glede nadaljnjega ukrepanja ali če pristojni organ odloči, da ni razlogov za nadaljnji zaseg gotovine, bi jo bilo treba glede na razmere nemudoma dati na razpolago osebi, ki ji je bila zasežena, prenašalcu ali lastniku.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 515/97 z dne 13. marca 1997 o medsebojni pomoči med upravnimi organi držav članic in o sodelovanju med njimi in Komisijo zaradi zagotavljanja pravilnega izvajanja carinske in kmetijske zakonodaje (UL L 82, 22.3.1997, str. 1).

- (29) Za ozaveščanje o tej uredbi bi morale države članice v sodelovanju s Komisijo pripraviti ustrezno gradivo v zvezi z obveznostjo prijave ali razkritja gotovine.
- (30) Nujno je, da pristojni organi, ki zbirajo podatke na podlagi te uredbe, te podatke pravočasno posredujejo nacionalni FIU, da bi ta lahko nadalje analizirala in primerjala podatke z drugimi podatki, kot je določeno v Direktivi (EU) 2015/849.
- (31) Za namene te uredbe, kadar pristojni organi evidentirajo opustitev prijave ali razkritja gotovine ali če obstajajo znaki kriminalne dejavnosti, bi morali te podatke prek ustreznih kanalov nemudoma sporočiti pristojnim organom drugih držav članic. Taka izmenjava podatkov bi bila sorazmerna, saj je verjetno, da bi osebe, ki so kršile obveznost prijave ali razkritja gotovine in so bile prijete v eni od držav članic, izbrale drugo državo članico vstopa ali izstopa, katere pristojni organi ne bi imeli podatkov o njihovih predhodnih kršitvah. Izmenjava takih podatkov bi morala biti obvezna, da bi se zagotovila dosledna uporaba te uredbe v vseh državah članicah. Če obstajajo znaki, da je gotovina povezana s kriminalno dejavnostjo, ki bi lahko negativno vplivala na finančne interese Unije, bi se morali taki podatki dati na razpolago tudi Komisiji, Evropskemu javnemu tožilstvu, ustanovljenemu z Uredbo Sveta (EU) 2017/1939 ⁽¹⁾, s strani držav članic, ki sodelujejo v okrepljenem sodelovanju na podlagi navedene uredbe, in Europolu, ustanovljenemu z Uredbo (EU) 2016/794 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾. Za doseganje ciljev preprečevanja in odvracanja iz te uredbe v zvezi z izogibanjem obveznosti prijave ali razkritja gotovine bi si morale države članice in Komisija obvezno izmenjevati tudi anonimizirane podatke o tveganju in rezultate analize tveganja v skladu s standardi iz izvedbenih aktov, sprejetih na podlagi te uredbe.
- (32) Treba bi bilo omogočiti izmenjavo podatkov med pristojnim organom države članice ali Komisijo in organi tretje države, in sicer pod pogojem, da obstajajo ustrezni zaščitni ukrepi. Taka izmenjava bi morala biti dovoljena le ob spoštovanju ustreznih nacionalnih določb in določb Unije o temeljnih pravicah in o prenosu osebnih podatkov ter z dovoljenjem organov, ki so te podatke prvotno pridobili. Komisijo bi bilo treba obvestiti o vsaki izmenjavi podatkov s tretjimi državami na podlagi te uredbe, Komisija pa bi morala o tem poročati Evropskemu parlamentu in Svetu.
- (33) Zaradi narave zbranih podatkov ter legitimnih pričakovanj prenašalcev in prijaviteljev, da se bodo njihovi osebni podatki in podatki o vrednosti gotovine, ki so jo vnesli v Unijo ali iznesli iz nje, obravnavali zaupno, bi morali pristojni organi omogočiti zadostne zaščitne ukrepe za zagotovitev, da uradniki, ki potrebujejo dostop do podatkov, spoštujejo poklicno molčečnost ter podatke ustrezno zaščititi pred nepooblaščenim dostopom, uporabo ali sporočanjem. Ti podatki se ne bi smeli razkriti brez dovoljenja organa, ki jih je pridobil, razen če je v tej uredbi ali v nacionalnem pravu določeno drugače, zlasti v povezavi s sodnim postopkom.

Obdelava podatkov na podlagi te uredbe lahko vključuje tudi osebne podatke in bi jo bilo treba izvajati v skladu s pravom Unije. Države članice in Komisija bi morale osebne podatke obdelovati samo na način, ki je skladen z nameni te uredbe. Vsako zbiranje, razkritje, posredovanje, sporočanje in drugo obdelovanje osebnih podatkov v okviru področja uporabe te uredbe bi moralo potekati v skladu z zahtevami uredb (ES) št. 45/2001 ⁽³⁾ in (EU) 2016/679 ⁽⁴⁾ Evropskega parlamenta in Sveta. Pri obdelavi osebnih podatkov za namene te uredbe bi bilo treba upoštevati tudi temeljno pravico do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja iz člena 8 Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin Sveta Evrope ter pravico do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja ter pravico do varstva osebnih podatkov iz členov 7 in 8 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina).

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EU) 2017/1939 z dne 12. oktobra 2017 o izvajanju okrepljenega sodelovanja v zvezi z ustanovitvijo Evropskega javnega tožilstva (EJT) (UL L 283, 31.10.2017, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (EU) 2016/794 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o Agenciji Evropske unije za sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (Europol) ter nadomestitvi in razveljavitvi sklepov Sveta 2009/371/PNZ, 2009/934/PNZ, 2009/935/PNZ, 2009/936/PNZ in 2009/968/PNZ (UL L 135, 24.5.2016, str. 53).

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

- (34) Da bi FIU lahko opravljale analize in da bi organi drugih držav članic lahko izvajali kontrolo in izvrševali obveznost prijave gotovine, zlasti v zvezi z osebami, ki so že kršile to obveznost, je potrebno, da se podatki iz prijav na podlagi te uredbe, hranijo dovolj dolgo. Da bi FIU lahko učinkovito opravljale svoje analize in da bi pristojni organi lahko učinkovito izvajali kontrolo in izvrševali obveznost prijave ali razkritja gotovine, obdobje hrambe podatkov iz prijav na podlagi te uredbe ne bi smelo biti daljše od petih let z možnostjo podaljšanja, potem ko se izvede temeljita ocena potrebnosti in sorazmernosti take nadaljnje hrambe, ki ne bi smela presežati treh dodatnih let.
- (35) Za spodbujanje izpolnjevanja obveznosti in odvracanje od izogibanja obveznostim bi morale države članice uvesti kazni za neizpolnjevanje obveznosti prijave ali razkritja gotovine. Te kazni bi se morale uporabljati le, če se ne izpolni obveznost prijave ali razkritja gotovine na podlagi te uredbe, in ne bi smele upoštevati morebitne kriminalne dejavnosti, povezane z gotovino, ki je lahko predmet nadaljnje preiskave in ukrepov, ki ne spadajo na področje uporabe te uredbe. Te kazni bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvracilne ter ne bi smele presežati tistega, kar je potrebno za spodbujanje izpolnjevanja obveznosti. Kazni, ki jih uvedejo države članice, bi morale imeti enakovreden odvracilni učinek po vsej Uniji za kršitve te uredbe.
- (36) Čeprav večina držav članic že prostovoljno uporablja harmoniziran obrazec za prijavo, tj. evropski obrazec za prijavo gotovine (EU-CDF), bi bilo treba za zagotavljanje enotne uporabe kontrole ter učinkovite obdelave, posredovanja in analize prijav s strani pristojnih organov na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za sprejetje predlog obrazca za prijavo in obrazca za razkritje, določitev meril skupnega okvira za obvladovanje tveganja, določitev tehničnih pravil za izmenjavo podatkov in predlog obrazcev, ki se uporabljajo za pošiljanje podatkov, ter določitev pravil in oblike, ki se uporabljajo za zagotavljanje statističnih podatkov Komisiji. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (37) Da bi izboljšali sedanje stanje, v katerem je dostop do statističnih podatkov omejen in je na voljo le nekaj pokazateljev o obsegu gotovine, ki jo storilci kaznivih dejanj tihotapijo prek zunanjih meja Unije, bi bilo treba uvesti učinkovitejše sodelovanje prek izmenjave podatkov med pristojnimi organi in s Komisijo. Da bi zagotovili, da bi bila ta izmenjava podatkov učinkovita in uspešna, bi morala Komisija preveriti, ali sistem izpolnjuje namen in ali obstajajo ovire za pravočasno in neposredno izmenjavo podatkov. Poleg tega bi morala Komisija statistične podatke objaviti na svojem spletišču.
- (38) Da bi se lahko hitro upoštevale prihodnje spremembe mednarodnih standardov, kot so standardi, ki jih določa FATF, ali da bi se lahko obravnavalo izogibanje tej uredbi z uporabo blaga, ki se uporablja kot visoko likviden hranilec vrednosti, ali uporabo predplačniških kartic, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte za spreminjanje Priloge I k tej uredbi. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ⁽²⁾. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.
- (39) Ker ciljev te uredbe države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se – zaradi nadnacionalnega obsega pranja denarja in financiranja terorizma ter posebnosti notranjega trga in njegovih temeljnih svoboščin, ki jih je mogoče popolnoma izvajati le tako, da se gotovina, ki prestopa zunanje meje Unije, ne obravnava pretirano različno na podlagi nacionalne zakonodaje – lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji (PEU). V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

⁽²⁾ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

- (40) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana v členu 6 PEU in navedena v Listini, zlasti v naslovu II Listine.
- (41) V skladu s členom 28(2) Uredbe (ES) št. 45/2001 je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Predmet urejanja

V tej uredbi je določen sistem kontrole glede gotovine, ki se vnaša v Unijo ali iznaša iz nje, za dopolnitev pravnega okvira za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma iz Direktive (EU) 2015/849.

Člen 2

Opredelitev pojmov

1. V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:
- (a) „gotovina“ pomeni:
- (i) valuto;
 - (ii) prenosljive instrumente, ki se glasijo na prinosnika;
 - (iii) blago, ki se uporablja kot visoko likviden hranilec vrednosti;
 - (iv) predplačniške kartice;
- (b) „vstopati v Unijo ali izstopati iz nje“ oziroma „vnašati v Unijo ali iznašati iz nje“ pomeni prihajati z ozemlja zunaj tistega, ki ga zajema člen 355 PDEU, na ozemlje, ki ga navedeni člen zajema, ali odhajati z ozemlja, ki ga navedeni člen zajema;
- (c) „valuta“ pomeni bankovce in kovance, ki so v obtoku kot plačilno sredstvo ali so bili v obtoku kot plačilno sredstvo in se lahko prek finančnih institucij ali centralnih bank še vedno zamenjajo za bankovce in kovance, ki so v obtoku kot plačilno sredstvo;
- (d) „prenosljivi instrumenti, ki se glasijo na prinosnika“, pomeni instrumente, ki niso valuta in ki imetnikom dajejo pravico, da ob njihovi predložitvi zahtevajo finančni znesek brez dokazovanja svoje identitete ali upravičenosti do navedenega zneska. Ti instrumenti so:
- (i) potovalni čeki in
 - (ii) čeki, zadolžnice ali denarna nakazila, ki se glasijo na prinosnika, podpisani, vendar brez navedbe imena prejemnika plačila, indosirani brez omejitev, izdani v korist fiktivnega prejemnika ali v drugih oblikah, ki dopuščajo prenos naslova ob predaji;
- (e) „blago, ki se uporablja kot visoko likviden hranilec vrednosti“, pomeni blago, kot je navedeno v točki 1 Priloge I, z visokim razmerjem med njegovo vrednostjo in količino, ki se lahko na dostopnih trgovanih trgih preprosto pretvori v valuto ob le skromnih transakcijskih stroških;
- (f) „predplačniška kartica“ pomeni neimensko kartico, kot je navedeno v točki 2 Priloge I, na kateri je shranjena denarna vrednost ali sredstva oziroma ki omogoča dostop do take vrednosti ali sredstev, ki se lahko uporabijo za plačilne transakcije, nakup blaga ali storitev ali izplačilo valute, kadar takšna kartica ni povezana z bančnim računom;
- (g) „pristojni organi“ pomenijo carinske organe držav članic in katere koli druge organe, ki jih države članice pooblastijo za uporabo te uredbe;
- (h) „prenašalec“ pomeni vsako fizično osebo, ki vstopa v Unijo ali izstopa iz nje in na sebi, v prtljagi ali v prevoznem sredstvu prenaša gotovino;
- (i) „gotovina brez spremstva“ pomeni gotovino, ki je del pošiljke brez prenašalca;
- (j) „kriminalna dejavnost“ pomeni katero koli dejanje iz točke 4 člena 3 Direktive (EU) 2015/849;
- (k) „finančna obveščevalna enota (FIU)“ pomeni subjekt, ki je bil ustanovljen v državi članici za namene izvajanja člena 32 Direktive (EU) 2015/849.

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 15 te uredbe za spreminjanje Priloge I k tej uredbi, da bi se upoštevali novi trendi pri pranju denarja, kot so opredeljeni v členu 1(3) in (4) Direktive (EU) 2015/849, in financiranju terorizma, kot je opredeljeno v členu 1(5) navedene direktive, ali da bi se upoštevale dobre prakse na področju preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma ali da bi se storilcem kaznivih dejanj preprečila uporaba blaga, ki se uporablja kot visoko likviden hranilec vrednosti, in predplačniških kartic za izogibanje obveznostim iz členov 3 in 4 te uredbe.

Člen 3

Obveznost prijave gotovine s spremstvom

1. Prenašalec, ki prenaša gotovino v vrednosti 10 000 EUR ali več, to gotovino prijavi pristojnim organom države članice, prek katere vstopa v Unijo ali izstopa iz nje, in jim to gotovino da na razpolago za namene kontrole. Obveznost prijave gotovine se ne šteje za izpolnjeno, če se predložijo napačni ali nepopolni podatki ali če se gotovina ne da na razpolago za namene kontrole.

2. Prijava iz odstavka 1 vsebuje podrobnosti o:

- (a) prenašalcu, vključno s polnim imenom, kontaktnimi podatki, vključno z naslovom, datumom in krajem rojstva, državljanstvom in številko osebne dokumenta;
- (b) lastniku gotovine, vključno s polnim imenom, kontaktnimi podatki, vključno z naslovom, datumom in krajem rojstva, državljanstvom ter številko osebne dokumenta, če gre za fizično osebo, za pravno osebo pa polno ime, kontaktne podatke, vključno z naslovom, matično številko in, kadar je na voljo, identifikacijsko številko za davek na dodano vrednost (DDV);
- (c) kadar je na voljo, nameravane prejemniku gotovine, vključno s polnim imenom, kontaktnimi podatki, vključno z naslovom, datumom in krajem rojstva, državljanstvom ter številko osebne dokumenta, če gre za fizično osebo, za pravno osebo pa polno ime, kontaktne podatke, vključno z naslovom, matično številko in, kadar je na voljo, identifikacijsko številko za DDV;
- (d) vrsti in znesku ali vrednosti gotovine;
- (e) ekonomskem izvoru gotovine;
- (f) nameravani uporabi gotovine;
- (g) poti prevoza in
- (h) prevoznem sredstvu.

3. Podrobnosti iz odstavka 2 tega člena se posredujejo v pisni ali elektronski obliki z uporabo obrazca za prijavo iz točke (a) člena 16(1). Prijavitelju se na zahtevo izda overjena kopija prijave.

Člen 4

Obveznost razkritja gotovine brez spremstva

1. Če se v Unijo vnaša ali iz nje iznaša gotovina brez spremstva v vrednosti 10 000 EUR ali več, lahko pristojni organi države članice, prek katere se gotovina vnaša ali iznaša, bodisi od pošiljatelja ali prejemnika gotovine ali njenega zastopnika zahtevajo, odvisno od primera, da poda prijavo o razkritju v roku 30 dni. Pristojni organi lahko zasežejo gotovino, dokler pošiljatelj ali prejemnik, ali zastopnik pošiljatelja oziroma prejemnika, ne poda prijave o razkritju. Obveznost razkritja gotovine brez spremstva se ne šteje za izpolnjeno, če prijava ni opravljena pred iztekom roka, če se predložijo napačni ali nepopolni podatki ali če se gotovina ne da na razpolago za namene kontrole.

2. Prijava o razkritju vsebuje podrobnosti o:

- (a) prijavitelju, vključno s polnim imenom, kontaktnimi podatki, vključno z naslovom, datumom in krajem rojstva, državljanstvom in številko osebne dokumenta;
- (b) lastniku gotovine, vključno s polnim imenom, kontaktnimi podatki, vključno z naslovom, datumom in krajem rojstva, državljanstvom ter številko osebne dokumenta, če gre za fizično osebo, za pravno osebo pa polno ime, kontaktne podatke, vključno z naslovom, matično številko in, kadar je na voljo, identifikacijsko številko za DDV;

- (c) pošiljatelju gotovine, vključno s polnim imenom, kontaktnimi podatki, vključno z naslovom, datumom in krajem rojstva, državljanstvom ter številko osebnega dokumenta, če gre za fizično osebo, za pravno osebo pa polno ime, kontaktne podatke, vključno z naslovom, matično številko in, kadar je na voljo, identifikacijsko številko za DDV;
- (d) prejemniku ali nameravanem prejemniku gotovine, vključno s polnim imenom, kontaktnimi podatki, vključno z naslovom, datumom in krajem rojstva, državljanstvom ter številko osebnega dokumenta, če gre za fizično osebo, za pravno osebo pa polno ime, kontaktne podatke, vključno z naslovom, matično številko in, kadar je na voljo, identifikacijsko številko za DDV;
- (e) vrsti in znesku ali vrednosti gotovine;
- (f) ekonomskem izvoru gotovine in
- (g) nameravani uporabi gotovine.

3. Podrobnosti iz odstavka 2 tega člena se posredujejo v pisni ali elektronski obliki z uporabo obrazca za razkritje iz točke (a) člena 16(1). Prijavitelju se na zahtevo izda overjena kopija prijave o razkritju.

Člen 5

Pooblastila pristojnih organov

1. Zaradi preverjanja izpolnjevanja obveznosti prijave gotovine s spremstvom iz člena 3 so pristojni organi pooblašteni za izvajanje kontrole fizičnih oseb, njihove prtljage in prevoznih sredstev v skladu s pogoji, določenimi v nacionalnem pravu.
2. Zaradi izvajanja obveznosti razkritja gotovine brez spremstva iz člena 4 so pristojni organi pooblašteni za izvajanje kontrole vseh pošiljk, zabojnikov in prevoznih sredstev, ki bi lahko vsebovali gotovino brez spremstva, v skladu s pogoji, določenimi v nacionalnem pravu.
3. Če obveznost prijave gotovine s spremstvom iz člena 3 ali obveznost razkritja gotovine brez spremstva iz člena 4 ni izpolnjena, pristojni organi v pisni ali elektronski obliki sestavijo prijavo po uradni dolžnosti, ki vsebuje čim več podrobnosti iz člena 3(2) ali 4(2), odvisno od primera.
4. Kontrola temelji predvsem na analizi tveganja, da bi se prepoznala in ocenila tveganja ter oblikovali potrebni protiukrepi, in se izvaja znotraj skupnega okvira za obvladovanje tveganja v skladu z merili iz točke (b) člena 16(1), pri katerih se upoštevajo tudi ocene tveganja, ki jih pripravijo Komisija in FIU na podlagi Direktive (EU) 2015/849.
5. Pristojni organi za namene člena 6 izvajajo pooblastila, prenesena nanje v skladu s tem členom.

Člen 6

Zneski, nižji od mejne vrednosti, za katere se sumi, da so povezani s kriminalno dejavnostjo

1. Če pristojni organi odkrijejo prenašalca z zneskom gotovine, ki je nižji od mejne vrednosti iz člena 3, in ugotovijo, da obstajajo znaki, da je gotovina povezana s kriminalno dejavnostjo, navedene podatke evidentirajo, prav tako pa tudi podatke iz člena 3(2).
2. Če pristojni organi ugotovijo, da se v Unijo vnaša ali iz nje iznaša gotovina brez spremstva, katere znesek je nižji od mejne vrednosti iz člena 4, in ugotovijo, da obstajajo znaki, da je gotovina povezana s kriminalno dejavnostjo, navedene podatke evidentirajo, prav tako pa tudi podatke iz člena 4(2).

Člen 7

Zaseg gotovine s strani pristojnih organov

1. Pristojni organi lahko v skladu s pogoji, določenimi v nacionalnem pravu, z upravno odločbo zasežejo gotovino, če:
 - (a) ni izpolnjena obveznost prijave gotovine s spremstvom iz člena 3 ali obveznost razkritja gotovine brez spremstva iz člena 4 ali
 - (b) obstajajo znaki, da je gotovina ne glede na znesek povezana s kriminalno dejavnostjo.

2. Zoper upravno odločbo iz odstavka 1 je dovoljeno vložiti učinkovito pravno sredstvo v skladu s postopki iz nacionalnega prava. Pristojni organi obrazložitev upravne odločbe vročijo:

- (a) osebi, ki ima obveznost prijave v skladu s členom 3 ali obveznost prijave o razkritju v skladu s členom 4, ali
- (b) osebi, od katere se zahteva predložitev podatkov v skladu s členom 6(1) ali (2).

3. Obdobje zasega je strogo omejeno na čas, določen v nacionalnem pravu, ki je potreben, da pristojni organi odločijo, ali okoliščine primera upravičujejo nadaljnji zaseg. Obdobje zasega ne sme biti daljše od 30 dni. Pristojni organi se lahko po tem, ko opravijo podrobno oceno potrebnosti in sorazmernosti nadaljnjega zasega, odločijo, da bodo to obdobje podaljšali na največ 90 dni.

Če odločitev o nadaljnjem zasegu gotovine ni sprejeta v navedenem obdobju ali če se odloči, da okoliščine primera ne upravičujejo nadaljnjega zasega, se gotovina nemudoma da na razpolago:

- (a) osebi, ki ji je bila gotovina zasežena v primerih iz člena 3 ali 4, ali
- (b) osebi, ki ji je bila gotovina zasežena v primerih iz člena 6(1) ali (2).

Člen 8

Kampanje obveščanja

Države članice zagotovijo, da so osebe, ki vstopajo v Unijo ali iz nje izstopajo, oziroma osebe, ki iz Unije pošiljajo gotovino brez spremstva ali ki v Uniji prejemajo gotovino brez spremstva, obveščene o svojih pravicah in obveznostih v skladu s to uredbo, ter v sodelovanju s Komisijo pripravijo ustrezno gradivo, namenjeno tem osebam.

Države članice zagotovijo zadostna sredstva za te kampanje obveščanja.

Člen 9

Predložitev podatkov FIU

1. Pristojni organi evidentirajo podatke, pridobljene na podlagi člena 3 ali 4, člena 5(3) ali člena 6, in jih posredujejo FIU države članice, v kateri so bili pridobljeni, v skladu s tehničnimi pravili iz točke (c) člena 16(1).
2. Države članice zagotovijo, da FIU zadevne države članice izmenja te podatke z ustreznimi FIU drugih držav članic v skladu s členom 53(1) Direktive (EU) 2015/849.
3. Pristojni organi posredujejo podatke iz odstavka 1 čim prej, najpozneje pa 15 delovnih dni po dnevu, ko so bili pridobljeni.

Člen 10

Izmenjava podatkov med pristojnimi organi in s Komisijo

1. Pristojni organ vsake države članice po elektronski poti posreduje pristojnim organom vseh drugih držav članic naslednje podatke:
 - (a) prijave po uradni dolžnosti, sestavljene na podlagi člena 5(3);
 - (b) podatke, pridobljene na podlagi člena 6;
 - (c) prijave, pridobljene na podlagi člena 3 ali 4, če obstajajo znaki, da je gotovina povezana s kriminalno dejavnostjo;
 - (d) anonimizirane podatke o tveganju in rezultate analize tveganja.
2. Če obstajajo znaki, da je gotovina povezana s kriminalno dejavnostjo, ki bi lahko negativno vplivala na finančne interese Unije, se podatki iz odstavka 1 posredujejo tudi Komisiji, Evropskemu javnemu tožilstvu s strani držav članic, ki sodelujejo v okrepljenem sodelovanju na podlagi Uredbe (EU) 2017/1939, kadar ima Evropsko javno tožilstvo pristojnost ukrepati na podlagi člena 22 navedene uredbe, in Europolu, kadar ima pristojnost ukrepati na podlagi člena 3 Uredbe (EU) 2016/794.

3. Pristojni organ podatke iz odstavkov 1 in 2 posreduje v skladu s tehničnimi pravili iz točke (c) člena 16(1) in z uporabo obrazca iz točke (d) člena 16(1).
4. Podatki iz točk (a), (b) in (c) odstavka 1 ter iz odstavka 2 se posredujejo čim prej, najpozneje pa 15 delovnih dni po dnevu, ko so bili pridobljeni.
5. Podatki in rezultati iz točke (d) odstavka 1 se posredujejo vsakih šest mesecev.

Člen 11

Izmenjava podatkov s tretjimi državami

1. Za namen te uredbe lahko države članice oziroma Komisija v okviru medsebojne upravne pomoči tretji državi posredujejo naslednje podatke, če to v pisni obliki dovoli pristojni organ, ki je podatke prvotno pridobil ter če je tako posredovanje v skladu z ustreznim nacionalnim pravom in pravom Unije o prenosu osebnih podatkov v tretje države:
 - (a) prijave po uradni dolžnosti, sestavljene na podlagi člena 5(3);
 - (b) podatke, pridobljene na podlagi člena 6;
 - (c) prijave, pridobljene na podlagi člena 3 ali 4, če obstajajo znaki, da je gotovina povezana s pranjem denarja ali financiranjem terorizma.
2. Države članice Komisijo uradno obvestijo o vsakršnem posredovanju podatkov na podlagi odstavka 1.

Člen 12

Poklicna molčečnost in zaupnost ter varnost podatkov

1. Pristojni organi zagotovijo varnost podatkov, ki so jih pridobili v skladu s členoma 3 in 4, členom 5(3) in členom 6.
2. Za vse podatke, ki so jih pridobili pristojni organi, velja dolžnost poklicne molčečnosti.

Člen 13

Varstvo osebnih podatkov in obdobje hrambe

1. Pristojni organi delujejo kot upravljavci osebnih podatkov, ki so jih pridobili z izvajanjem členov 3 in 4, člena 5(3) in člena 6.
2. Obdelava osebnih podatkov na podlagi te uredbe se izvaja samo za namene preprečevanja kriminalnih dejavnosti in boja proti njim.
3. Do osebnih podatkov, pridobljenih z izvajanjem členov 3 in 4, člena 5(3) in člena 6, dostopa samo ustrezno pooblaščen osebje pristojnih organov, taki osebni podatki pa so ustrezno zaščiteni pred nepooblaščenim dostopom ali posredovanjem. Navedeni podatki se ne smejo razkriti ali posredovati brez izrecnega dovoljenja pristojnega organa, ki jih je prvotno pridobil, razen če je v členih 9, 10 in 11 določeno drugače. Navedeno dovoljenje ni potrebno, če morajo pristojni organi navedene podatke razkriti ali posredovati v skladu z nacionalnim pravom zadevne države članice, zlasti v povezavi s sodnimi postopki.
4. Pristojni organi in FIU hranijo osebne podatke, pridobljene z izvajanjem členov 3 in 4, člena 5(3) in člena 6, pet let od datuma, ko so bili pridobljeni. Po izteku tega obdobja se osebni podatki izbrišejo.
5. Obdobje hrambe se lahko enkrat podaljša za obdobje, ki ni daljše od treh dodatnih let, če:
 - (a) je FIU, potem ko je izvedla podrobno oceno nujnosti in sorazmernosti take nadaljnje hrambe ter ugotovila, da je ta upravičena za izvajanje njenih nalog, povezanih z bojem proti pranju denarja ali financiranju terorizma, odločila, da je nadaljnja hramba potrebna, ali
 - (b) so pristojni organi, potem ko so izvedli podrobno oceno nujnosti in sorazmernosti take nadaljnje hrambe ter ugotovili, da je ta upravičena za izvajanje njenih nalog, povezanih z opravljanjem učinkovite kontrole glede obveznosti prijave gotovine s spremstvom ali obveznosti razkritja gotovine brez spremstva, odločili, da je nadaljnja hramba potrebna.

Člen 14

Kazni

Vsaka država članica uvede kazni, ki se uporabijo v primeru neizpolnjevanja obveznosti prijave gotovine s spremstvom, kot je določeno v členu 3, ali obveznosti razkritja gotovine brez spremstva, kot je določeno v členu 4. Take kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Člen 15

Izvajanje pooblastil

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 2(2) se prenese na Komisijo za nedoločen čas od 2. decembra 2018.
3. Prenos pooblastila iz člena 2(2) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 2(2), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 16

Izvedbeni akti

1. Komisija z izvedbenimi akti sprejme naslednje ukrepe za zagotovitev, da pristojni organi enotno izvajajo kontrolo:
 - (a) predloge obrazca za prijavo iz člena 3(3) in obrazca za razkritje iz člena 4(3);
 - (b) merila skupnega okvira za obvladovanje tveganja iz člena 5(4) in, natančneje, določitev meril, standardov in prednostnih področij kontrole v zvezi s tveganji na podlagi podatkov, izmenjanih v skladu s točko (d) člena 10(1), ter politik Unije in mednarodnih politik ter najboljše prakse;
 - (c) tehnična pravila za učinkovito izmenjavo podatkov na podlagi člena 9(1) in (3) ter člena 10 te uredbe prek CIS, vzpostavljenega s členom 23 Uredbe (ES) št. 515/97;
 - (d) predlogo obrazca za posredovanje podatkov iz člena 10(3) ter
 - (e) pravila in obliko, ki jih uporabljajo države članice za zagotavljanje anonimiziranih statističnih podatkov Komisiji o prijavah in kršitvah na podlagi člena 18.
2. Izvedbeni akti iz odstavka 1 tega člena se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 17(2).

Člen 17

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za kontrolo gotovine. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 18

Posredovanje podatkov v zvezi z izvajanjem te uredbe

1. Države članice do 4. decembra 2021 Komisiji posredujejo:
 - (a) seznam pristojnih organov;
 - (b) podrobnosti o kaznih, uvedenih na podlagi člena 14;
 - (c) anonimizirane statistične podatke o prijavih, kontroli in kršitvah v obliki iz točke (e) člena 16(1).
2. Države članice Komisijo uradno obvestijo o morebitnih naknadnih spremembah podatkov iz točk (a) in (b) odstavka 1 najpozneje en mesec po tem, ko te spremembe začnejo veljati.

Podatki iz točke (c) odstavka 1 se Komisiji predložijo vsaj vsakih šest mesecev.

3. Komisija zagotovi, da so podatki iz točke (a) odstavka 1 in morebitne naknadne spremembe teh podatkov na podlagi odstavka 2 na razpolago vsem drugim državam članicam.
4. Komisija enkrat letno na svojem spletišču objavi podatke iz točk (a) in (c) odstavka 1 in morebitne naknadne spremembe teh podatkov v skladu z odstavkom 2 ter uporabnike jasno obvesti o kontroli glede gotovine, ki se vnaša v Unijo ali iznaša iz nje.

Člen 19

Ocenjevanje

1. Komisija na podlagi podatkov, ki jih redno prejme od držav članic, do 3. decembra 2021 in nato vsakih pet let Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o uporabi te uredbe.

V poročilu iz prvega pododstavka se zlasti oceni, ali:

- (a) bi bilo treba v področje uporabe te uredbe vključiti druga sredstva;
- (b) je postopek razkritja za gotovino brez spremstva učinkovit;
- (c) bi bilo treba pregledati mejno vrednost za gotovino brez spremstva;
- (d) so tokovi podatkov v skladu s členoma 9 in 10 ter zlasti uporaba CIS učinkoviti in ali obstajajo ovire za pravočasno in neposredno izmenjavo združljivih in primerljivih podatkov med pristojnimi organi in s FIU ter
- (e) so kazni držav članic učinkovite, sorazmerne in odvračilne ter v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča Evropske unije in ali imajo po vsej Uniji enakovreden odvračilni učinek za kršitve te uredbe.

2. Poročilo iz odstavka 1 vključuje naslednje, kadar je na voljo:

- (a) zbrane podatke, prejete od držav članic, o gotovini, povezani s kriminalnimi dejavnostmi, ki negativno vplivajo na finančne interese Unije, in
- (b) podatke o izmenjavi podatkov s tretjimi državami.

Člen 20

Razveljavitev Uredbe (ES) št. 1889/2005

Uredba (ES) št. 1889/2005 se razveljavi.

Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se štejejo kot sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge II.

Člen 21

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 3. junija 2021. Člen 16 pa se uporablja od 2. decembra 2018.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 23. oktobra 2018

Za Evropski parlament

Predsednik

A. TAJANI

Za Svet

Predsednica

K. EDTSTADLER

PRILOGA I

Blago, ki se uporablja kot visoko likviden hranilec vrednosti, in predplačniške kartice, ki se obravnavajo kot gotovina v skladu s točko (a)(iii) in (iv) člena 2(1)

1. Blago, ki se uporablja kot visoko likvidni hranilec vrednosti:
 - (a) kovanci z vsebnostjo zlata najmanj 90 % in
 - (b) naložbeno zlato, na primer v obliki palic, zrn ali kep, z vsebnostjo zlata najmanj 99,5 %.
 2. Predplačniške kartice: *pro memoria*.
-

PRILOGA II

KORELACIJSKA TABELA

Uredba (ES) št. 1889/2005	Ta uredba
Člen 1	Člen 1
Člen 2	Člen 2
Člen 3	Člen 3
—	Člen 4
Člen 4(1)	Člen 5
Člen 5(2)	Člen 6
Člen 4(2)	Člen 7
—	Člen 8
Člen 5(1)	Člen 9
Člen 6	Člen 10
Člen 7	Člen 11
Člen 8	Člen 12
—	Člen 13
Člen 9	Člen 14
—	Člen 15
—	Člen 16
—	Člen 17
—	Člen 18
Člen 10	Člen 19
—	Člen 20
Člen 11	Člen 21
—	Priloga I
—	Priloga II